

[Bertel Haarder.]

slag, og derfor kan jeg godt allerede nu bebude, at venstre i morgen vil afvise det.

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Halvgaard og hans parti burde have taget forespørgslen tilbage, sådan at folketetinget i en travl tid kunne have sat andet på dagsordenen til i dag. Det fremgår jo af selve formuleringen, at den forespørgsel, der oprindeligt blev stillet og kunne have mening, nu må være meningsløs.

Når der tales om, hvilke konsekvenser regeringen vil drage af den fornyede og optrappede uro på universiteterne, så ved jo enhver, at det er noget rent historisk, man taler om, at den beklagelige sag, der var på universiteterne igennem nogle uger, blev afsluttet i torsdags, at det dagsordensforslag, der blev vedtaget af dette ting, klart lægger ansvaret for, at vi nu får normale tilstande på universiteter og højere læreanstalter, på regeringen, og at man igennem dette dagsordensforslag opfordrede undervisningsministeren til straks at gå i gang med afviklingen af de uheldige forhold.

Som vi alle ved, fulgte undervisningsministeren denne anmodning ved at afholde møder sidste fredag. Hvis man ønsker at høre nærmere om resultatet af disse møder og de kommende forhandlinger, der skal være for at få ryddet op efter uheldige episoder, så er det rimeligt og rigtigt, at samtaler herom finder sted i undervisningsudvalget. Jeg betragter det som givet, at undervisningsministeren er klar til at give en redegørelse i udvalget om forhold, der kan være en følge af den uro, der har været på universiteterne.

De synspunkter, hr. Halvgaard i øvrigt fremkom med, vedrører ikke forespørgslen, men den almindelige undervisningspolitik, hvor der er behov for initiativer. Sådanne initiativer er også taget i form af forslag til nye love og forslag til folketingsbeslutninger. Der er der mulighed for at drøfte spørgsmål af denne art. Det ville være urimeligt og usagligt at gøre det i forbindelse med en forespørgsel, der drejer sig om noget andet.

Det motiverede dagsordensforslag, der er stillet, er efter min mening på kanten af, hvad man kan stille af dagsordensforslag i forbindelse med et helt andet emne, der er sat på folketingets dagsorden. Alene af den grund, men også af andre grunde, må vi afvise dagsordensforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Jeg må begynde med at konstatere, at forespørgslen tager sit udgangspunkt i en situation, der ikke foreligger. Det gjorde retsforbundets ordfører, hr. Ib Christensen, allerede opmærksom på i sidste uge, da man drøftede disse problemer, og tingenes tilstand har ikke ændret sig i forhold til de kendsgerninger, der forelå i slutningen af afvigte uge.

Jeg skal da gerne supplere disse oplysninger med at henvise til, at vi i Danmark har en tredeling af magten. Vi har den lovgivende, vi har den udøvende, og vi har den dømmende magt. Derfor er det retsforbundets opfattelse, at folketetinget ikke skal blande sig i det, der foregår eller er foregået på de forskellige arbejdspladser. Situationen var en anden, dersom domstolene og politiet ikke havde fået den fornødne opbakning af undervisningsministeren, men det synes ikke at være tilfældet. Der er derfor absolut grund til at henvise til, at vi har en bestemmelse, der forbyder folk at hindre andre i at gå til og fra deres arbejde. Hvis ikke dette bliver overholdt, så må det være politiets opgave at gribe ind, og ikke folketingets opgave.

Det, jeg kunne efterlyse i forbindelse med det faktum, at fremskridtspartiet ligesom prøver at dreje det hen på adgangs begrænsningsproblematikken, foranlediger, at jeg stiller følgende spørgsmål til undervisningsministeren: er undervisningsministeren enig med retsforbundet i, at man med rimelighed kan forlange en bedre behovsopgørelse, en bedre behovsanalyse over, hvad vi får brug for fremover inden for både den offentlige og den private sektor, med de unøjagtigheder, en sådan undersøgelse naturligvis må være behæftet med?

Jeg vil gerne foreslå, at man det kommende år foranlediger en sådan effektiv behovsanalyse og på grundlag af disse tal udarbejder prognosetavler, som bliver slået op på samtlige gymnasier og andre uddannelsesinstitutioner, sådan at de studerende har mulighed for at se, hvilke behov der er f. eks. for læger, dyrlæger, jurister, ingeniører. Jeg er af den overbevisning, at det er vigtigt, at sådanne behovsanalyser bliver foretaget kombineret med retsforbundets krav om, at man udelukkende, når der skal bevilges penge til de uddannelsessøgende, skal tage udgangspunkt i det synspunkt, at man ikke skal skæve til, hvilken indkomst og formue forældrene har, men at man udelukkende skal behandle den enkelte studerende som et selvstændigt individ med ansvar og rettigheder.